

NGÀI LÀ AI ?

* XII QNB. Mc. 4, 35-41

1. Sóng lớp lớp xô nhau đi như con trăn gặp nạn.
2. Có những lúc bao phong ba dâng lên trong cuộc đời.
3. Có những lúc con như đi trong đêm đen mịt mù.
4. Có những lúc con bơ vơ nghe con tim bồi hồi.

Gió rất lớn con mây đen trên khoang thuyền đầy nước.
Có Chúa đó nhưng con đây không bao giờ tìm tới.
Có những lúc con đi hoang bao đêm dài lạc thú.
Vắng bóng Chúa con cô đơn trong sa mạc lửa đỏ.

Chết mất ! Thấy ơi ! Chúng con chết mất Thấy ơi. Mà
Những lúc sầu thương Chúa ơi hãy đến cùng con. Dẫu
Có biết Ngài đâu, dẫu cho Chúa ở gần con. Một
Chúa hơi dủ thương, cứu con thoát ách tội khiên. Mà

Thầy không quan tâm đến sao ! Bấy giờ Ngài
đòi luôn bao quanh lấy con. Bấy giờ hồn
đòi trong tâm tư đối gian. Chúa là, là
đòi con xa muôn thánh ân. Chúa đã ở

đã thức dậy. Truyền cho sóng gió lặng yên. Nhưng
đã có Ngài. Sầu đau hay lúc mừng vui. Bên
Đấng uy quyền. Là Vua trên khắp trần gian. Xin
vội con rồi. Từ nay yêu Chúa mà thôi. Chúa

Ngài đã trách các ông : Chúng con không tin Thầy sao.
Ngài cùng cất bước đi. Chúng con không lo sợ chi.
Ngài hãy đến giúp con, những khi gian nguy sầu thương
là nguồn sống của con, dẫn con đi trong hồng ân.

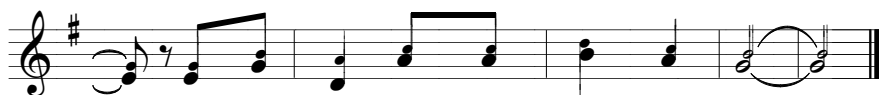
ĐK: Ngài là ai mà sóng gió đều vâng lệnh

Ngài là ai mà biển xanh kia chùng bước.

Trong tin yêu tôi đã biết Ngài rồi.

Ngài chính là Con Thiên Chúa trên trời.